

आविष्ट व्याप्त अर्थात् भारावत अत्यन्त खिन्न होऊन ग्लानि आलेला.

किमब्रवीदित्यपेक्षायामाह 'दृष्ट्वेमं' इत्यादियावदध्यायसमाप्तिम् ।

तो अर्जुन काय बोलला अशा अपेक्षा पूर्तीचे वर्णन, 'दृष्ट्वेमं' इत्यादि पासून या अध्यायाच्या समाप्तिपर्यन्त करताहेत.

अर्जुन उवाच ।

दृष्ट्वेमं स्वजनं कृष्ण युयुत्सुं समुपस्थितम् ॥ २८ ॥

सीदन्ति मम गात्राणि मुखं च परिशुष्यति ।

अर्जुन बोलला

अरे कृष्णा युद्ध करण्याच्या इच्छेने येथे जमलेले हे स्वजन पाहून माझी गात्रे शिथिल होवून तोंड कोरडे पडते आहे.

हे कृष्ण ! योद्धुमिच्छन्तं पुरतः सम्यगवस्थितमिमं बन्धुजनं दृष्ट्वा मदीयानि करचरणादीनि गात्राणि सीदन्ति विशीर्यन्ते । किं च मुखं परि

समन्ताच्छुष्यति निर्द्रवीभवति ॥

अरे कृष्णा ! युद्ध करण्याच्या इच्छेने येथे जमलेले हे स्वजन समोर ठाकलेले पाहून, माझी हातपायांदी गात्रे शिथिल होवून गळून पडताहेत.

तोंडाचे पाणी सुखून ते कोरडे पडते आहे.

किञ्च ।

तसेच

वेपथुश्च शरीरे मे रोमहर्षश्च जायते ॥ २९ ॥

गाण्डीवं संसते हस्तात्त्वक्चैव परिदह्यते ।

शरीरात कापरे भरुन अंगावरचे केस उभे राहिले आहेत सर्वांगाचा दाह होत गांडिव हातांतून गळून पडते आहे.

वेपथुश्चेति । वेपथुः कम्पः । रोमहर्षो रोमाञ्चः । संसते निपतति । परिदह्यते सर्वतः सन्तप्यते ॥

वेपथुः शरीरात कापरे भरणे, रोमहर्षो अंगावरचे केस उभे राहणे, संसते गांडिव हातांतून गळून पडते आहे, परिदह्यते सर्वांगाचा दाह होत

आहे.

अन्यच्च ---

याअधिक

न च शक्नोम्यवस्थातुं भ्रमतीव च मे मनः ॥ ३० ॥

निमित्तानि च पश्यामि विपरीतानि केशव ।

मला उभे रहावत नाही, माझे मन भ्रमल्यासारखे झाले असून मला सर्व लक्षणे विपरीत दिसताहेत.

न चेति । विपरीतानि निमित्तान्यनिष्टसूचकानि शकुनानि पश्यामि ॥

मला विपरीत असी अनिष्टसूचक लक्षणे दिसताहेत.

किञ्च ।

तसेच